

περίτεχον διευθέτησιν τῆς κόμης αὐτῶν καὶ τὸν χρωματισμὸν τοῦ προσώπου, ὅσον διότι, κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ θεωρεῖται ὡς «ἡ ψυχὴ τῆς γυναικὸς», καθὼς τὸ ξίφος θεωρεῖται ὡς ἔμβλημα τῆς θεότητος.

Μεταξὺ τῆς προικὸς νυμφευομένης νεάνιδος ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε δύο τοῦλάχιστον κάτοπτρα. Εἰς αὐτὰ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μικιάδου, ὅπου αἱ κυριαὶ κατ' ἀρχαίον ἔθος διασκευάζουσι τὴν κόμην εἰς μίαν ἀπλὴν πλεξίδα ὀπισθεν κρεμαμένην, εἰς τοὺς ἰαπωνικοὺς ναοὺς, τὸ κάτοπτρον κατέχει τὴν διαπρεπεστέραν θέσιν, οἱ δὲ τοῦ μέλλοντος ἐξηγηταὶ μαντεύονται οὐχὶ ἐκ τῶν γραμμῶν τῆς χειρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν τῷ κατόπτρῳ εἰκόνας. Πόθεν ἢ τὴν σπουδαία σημασία ἢ ἀπονεμομένη εἰς τὸ σκεῦος τοῦτο; Ἡ ἐξηγήσις τούτου εὐρίσκεται ἐν τινι παραδόσει ἀναγομένη εἰς τοὺς μυθικοὺς χρόνους τῆς Ἰαπωνικῆς ἱστορίας.

Ἡ παράδοσις αὕτη δὲν στερεῖται ποιητικῆς τινοῦ χάριτος, καὶ ἀξίζει νὰ τὴν ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα. Λέγεται δηλ. ὅτι, ὅτε θεοὶ μόνον ἐπι κατῶκουσιν τὴν γῆν, ἡμέραν τινὰ δ θεοῖς τῆς θαλάσσης τοσοῦτον κατετρόμαξε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Σελήνην, καὶ τόσον ἔπαθε ἐκ τοῦ τρόμου αὐτῆς ἢ θεᾶ, ὡς χολωθεῖσα σφόδρα ἀπεσύρθη εἰς τι σπήλαιον, ἐνθα διέμενεν. Οἱ θεοὶ, λυπούμενοι ἐπὶ τούτῳ, ἐβουλεύοντο πῶς νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὴν ἐκεῖθεν, ὅτε δ μάλλον ἐξ αὐτῶν πανούργος καὶ φιλάρεσκος εἶπεν ὅτι πρὸς ἐξίλωσιν τῆς θεᾶς πρέπει νὰ κατασκευάσωσιν εἰκόνα αὐτῆς ἀπεικονίζουσαν αὐτὴν ὠραιότεραν ἢ ὅσα πράγματι ἦτο. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀπεδέχθησαν ἄσμενοι οἱ θεοὶ, ἀμέσως δ' ὁ Ἡραϊσὸς κατασκεύασε κάτοπτρον ἐν σχήματι Σελήνης. Τοῦτο ἐκοιμήθη πρὸς αὐτὴν, ἥτις μὴ δυναμένη νὰ ἀντισητῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παρατηρήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτῆς, ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, οὕτω δὲ δεσμευθεῖσα, καθ' ὃν χρόνον ἤτο βεβουλημένη εἰς θεωρίαν τῆς εἰκόνας τῆς, δι' ἡχοῦ σχοινίου, ἀπήχθη ἐκεῖθεν.

Κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν Ἰαπώνων ἢ Σελήνης, ἰδοῦσα ὅτι δ θεοὶ αὐτῆς ἔγγονος, δ πάππος τοῦ πρώτου τῆς Ἰαπωνίας βασιλέως, ὑπέταξε τὸν κόσμον ὀλόκληρον, ἐδώρησεν αὐτῷ τρία πράγματα, ἥτοι ἓνα λίθον πολύτιμον ὡς σύμβολον τοῦ γυναικείου πνεύματος, ἐν ξίφος ὡς ἔμβλημα τῆς δυνάμεως καὶ ἀνδρείας, καὶ ἐν κάτοπτρον ὡς ἀπεικόνισμα τῆς ψυχῆς τῆς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐγχειρίζουσα εἶπεν αὐτῷ «Εἰς τὸ κάτοπτρον τοῦτο παρατῆρε ὡς εἰς τὴν ψυχὴν μου, διατῆρε αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ τίμα αὐτὸ ὡς ἤθελες τιμᾶ καὶ ἐμὲ αὐτὴν».

*

Αἱ κατὰ τὸ 1879 συμβᾶσαι γεννήσεις ἐν Παρισηίοις ἀνέρχονται εἰς 41,674, ἐκ δὲ τῶν γεννηθέντων 14,655 εἰσὶ νόθα. Οἱ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος γενόμενοι γάμοι εἶνε 18,906.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.

Ἐπιπρόεδρος προσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔκλεπτε χρήματα ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ ἐπενδύτου τοῦ κυρίου του.

Ὁ κύριος. — Εἶνε κάμποσαις ἡμέραις ὅπου παρετήρησα, ὅταν τὸ πρῶτ' ἐφοροῦσα τὸ γελέκο μου, ὅτι ἀπὸ τὴν τσέπη μου ἔλειπαν χρήματα, καὶ πρὸ πάντων φράγκα ἀργυρᾶ καὶ μισὰ φράγκα.

Ὁ ἐπιπρόεδρος αὐθορμητῶς καὶ ἀφελῶς. — Ὁ κύριε ἀστυνόμω, ἐγὼ ποτὲ δὲν τὰ ἐδιάλεγα!

* *

Εἰς δημοτικὸν σχολεῖον.

Ὁ δάσκαλος. — Ὅταν ἀπὸ μίαν μονάδα ἀφαιρῆσθε τέσσαρα τέταρτα, τί μένει ὑπόλοιπον; Οὐδενίᾳ ἀπάντησις.

— Προσεῖτε καλὰ νὰ μὲ ἐννοήσετε· ἐὰν κόψετε ἓνα καρπούζι εἰς τέσσαρα κομμάτια, καὶ τὰ φάτε καὶ τὰ τέσσαρα, τί θὰ μείνη;.

Οἱ μαθηταὶ ὅλοι μιᾶ φωνῇ:

— Οἱ σπόροι, δάσκαλε! . . .

* *

Ἡ Κυρία Μ* * εἶνε γυνὴ τῶν ὄντι εὐφυῆς, καὶ οὔτε προσπαθεὶ καθόλου νὰ κρύψῃ τὰ σαρανταδύο τῆς ἔτη, ὅπως ἄλλαι πράττουσι συνήθως.

Πρὸ τινος ἡδυλόγος τις ἀπετόλμησε νὰ ἐκφράσῃ φιλοφρόνημά τι διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς, οἱ ὁποῖοι πράγματι εἶνε ὠραιότατοι ἀκόμη.

— Ἄ, φίλε μου, λέγει ἡ κυρία, . . . δὲν ἀξίζει καὶ τὸν κόπον νὰ δμιλοῦμεν δι' αὐτούς. . . Ὅχι μόνον ἐπέρσαν τὴν ἡλικίαν τῶν ἐπιθέσεων, ἀλλ' εὐρίσκονται εἰς τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν ὑπάρχει ἡ μεγαλιτέρα ἀνάγκη ὑπερασπίσεως.

ΔΑΗΘΕΙΑΙ

* Δὲν τολμῶμεν νὰ τείνωμεν χεῖρα ἐπαίτου πρὸς τοὺς διαβάτας, διότι μᾶς ἀναχαιτίζει ἀπὸ τῆς πράξεως ταύτης ἡ ὑπερηφάνεια· δὲν ἔχομεν δ' οὐδὲ τόλμην ἀρετὴν διὰ νὰ τοὺς γυμνώσωμεν προτεινόντες εἰς αὐτοὺς τὸ πυροβόλον. Διὰ νὰ προμηθευθῶμεν λοιπὸν ὀλίγα χρήματα μὲ ὀλιγώτερον ἐξυτελετισμὸν καὶ ὀλιγώτερον κίνδυνον, δανειζόμεθα. Τοῦτο εἶνε δ μέσος ὅρος μεταξὺ κλοπῆς καὶ ἐπαιτείας.

* * Ἡ κολακεία εἶνε κίβδηλον νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον δίδει ἀξίαν μόνον ἡ ματαιότης ἡμῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πολλάκις ἠκούσθη ὅτι κύνες ἐδιδάχθησαν νὰ ἐκτελῶσι διαφόρους ἐργασίας, οἷον νὰ φέρωσι κάνιστρα, ἐφημερίδας κτλ. ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ κλέπτωσιν.

Τελευταῖον ἐν Παρισηίοις ἐργάτις τις, Κ^α Δελακροᾶ, ἔλυσε τὸ πρόβλημα τοῦτο. Αὕτη ἐδίδαξε